Anđeo Gospodnji 21. srpnja 2024.

PAPA FRANJO

ANGELUS

Trg Svetog Petra
Nedjelja, 21. srpnja 2024.

Draga braćo i sestre, ugodnu vam nedjelju želim!

U Evanđelje današnje liturgije (Mk 6, 30-34) pripovijeda se kako su se apostoli, vrativši se iz mjesta u kojima su vršili poslanje, okupili oko Isusa i pripovijedali mu o onome što su učinili. Tada im on reče: “Hajdete i vi u osamu na samotno mjesto, i otpočinite malo” (r. 31). Narod je, međutim, shvatio kamo idu i, kada silaze s lađe, Isus nalazi puk koji ga čeka, osjeća suosjećanje i počinje poučavati (usp. r. 34).

S jedne strane, dakle, poziv na odmor, a s druge suosjećanje s mnoštvom – jako je lijepo zadržati se u razmišljanju o Isusovom suosjećanju. Dvije su to naizgled nepomirljive stvari, no one, naprotiv, idu ruku pod ruku: odmor i suosjećanje. Pogledajmo.

Isusa brine umor učenika. Možda shvaća opasnost koja se također može ticati našeg života i našeg apostolata, kad nas, na primjer, zanos u vršenju našeg poslanja, ili posao, kao i uloga i zadaće koje su nam povjerene čine žrtvama aktivizma, a to je nešto ružno: previše zabrinuti oko stvari koje treba učiniti i rezultata. A onda se dogodi da se uznemirimo i izgubimo iz vida bitno, dovodeći sebe u opasnost da iscrpimo svoje snage i da nas shrva umor tijela i duha. To je važno upozorenje za naš život, za naše društvo koje je često zatočenik žurbe, ali također za Crkvu i za pastoralnu službu: braćo i sestre, čuvajmo se diktature činjenja! A to se također može dogoditi u obiteljima iz prijeke potrebe, kad je na primjer otac prisiljen biti odsutan zbog posla kako bi zaradio za život, pa mora žrtvovati vrijeme koje bi inače posvetio obitelji. Često odlaze rano ujutro, dok djeca još spavaju, a vraćaju se kasno navečer, kad su već u krevetu. I to je društvena nepravda. U obiteljima bi očevi i majke trebali imati vremena za zajedničke trenutke sa svojom djecom, kako bi obiteljska ljubav rasla i kako ne upali u ralje diktature rada. Razmislimo što možemo učiniti da pomognemo onima koji su

prisiljeni tako živjeti.

Istodobno, odmor koji Isus predlaže nije bijeg od svijeta, povlačenje u osobno blagostanje; naprotiv, u susretu s izgubljenim narodom On osjeća suosjećanje. I tako iz Evanđelja učimo da su te dvije stvarnosti – odmor i suosjećanje – jedna s drugom povezane: samo ako se naučimo odmarati, možemo imati suosjećanje. Naime, moguće je imati suosjećajan pogled, koji umije dokučiti potrebe drugih, samo ako naše srce nije izjedeno tjeskobom činjenja, ako se znamo zaustaviti i, u tišini klanjanja, primiti Božju milost.

Stoga se, draga braćo i sestre, možemo zapitati: znam li se zaustaviti u svojim danima? Znam li izdvojiti trenutke da budem sam sa sobom i s Gospodinom ili sam uvijek u žurbi, uvijek žurim učiniti stvari koje treba učiniti? Znamo li pronaći djelić unutarnje "pustinje" usred svakodnevnog posla i vreve?

Neka nam Sveta Djevica pomogne da i usred svih svakodnevnih aktivnosti „otpočinemo u Duhu" te da budemo raspoloživi i suosjećajni prema drugima.

_____

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre!

Ovaj tjedan počinju Olimpijske igre u Parizu, nakon kojih slijede Paraolimpijske igre. Sport također ima veliku društvenu snagu, sposoban je mirno ujedinjavati ljude različitih kultura. Želim da taj događaj bude znak uključivog svijeta koji želimo graditi i da sportaši svojim sportskim svjedočenjem budu glasnici mira i valjani uzori mladima. Neka, na poseban način, prema drevnoj tradiciji, Olimpijske igre budu prilika za uspostavljanje primirja u ratovima, pokazujući iskrenu želju za mirom.

Pozdravljam sve vas, Rimljane i hodočasnike iz Italije i mnogih zemalja. Posebno pozdravljam članove Équipe Notre Dame iz biskupije Quixadá u Brazilu, te članove Udruge "Assumpta Science Center Ofekata", koja se bavi projektima solidarnog obrazovanja za Afriku.

Pozdravljam, k tome, predstavnike djela Silenziosi Operai della Croce i centra Centro Volontari della Sofferenza, okupljene u spomen na utemeljitelja, blaženog Luigija Novaresea, kao postulantice i zavjetovane kandidatice ustanove Misionarki Krista Kralja, te djecu iz grupe za zvanja rimskog sjemeništa, koji su hodali putem svetog Franje od Asiza do Rima.

Molimo, braćo i sestre, za mir. Ne zaboravimo napaćenu Ukrajinu, Palestinu, Izrael, Mjanmar i mnoge druge zemlje koje su u ratu. Ne smijemo zaboraviti, ponavljam, ne smijemo zaboraviti: rat je poraz!

Želim svima ugodnu nedjelju. I molim vas ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!